

ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 23/1986)

ΕΦΕΣΗ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ "ΚΕΔΡΟΣ" ΚΟΡΜΑΚΙΤΗ
ΚΑΤΑ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ Δ Ε ΚΟΠ ΗΜΕΡΟΜ. 7.11.1986

Ημερ: 29.5.1987

Ώρα: 4.00 μμ

Τόπος: Γραφεία ΑΔΕΑ

Ενώπιον: κκ Τίτου Φάνου, Αντιπροέδρου, Τάσσου Παπαδόπουλου και Αντώνη Δράκου,
Μελών.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Η παρούσα έφεση του Σωματείου "Ο Κέδρος" Κορμακίτη στρέφεται εναντίον της απόφασης της Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ ημερομηνίας 7.11.1986, με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση του Σωματείου κατά του κύρους/αποτελέσματος του ποδοσφαιρικού αγώνα μεταξύ Ελγιάς Λυθροδόνα και Κέδρου Κορμακίτη που έγινε στις 12.10.86 και έληξε με αποτέλεσμα 3-1 υπέρ της Ελγιάς.

Η ένσταση του Σωματείου "Ο Κέδρος" βασίστηκε σε ισχυριζόμενη αντικανονική συνέχιση της συμμετοχής του ποδοσφαιριστή του Σωματείου "Ελγά" Σάββα Ομήρου, μετά το 15ο περίπου λεπτό του δεύτερου ημιχρόνου, όταν ο διαιτητής έδειξε σ' αυτόν δεύτερη κίτρινη κάρτα. Η ένσταση προς τη Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ έγινε με βάση το άρθρο 20(1)(β) του Καταστατικού της ΚΟΠ και το άρθρο 22(1)(β) των Κανονισμών Πρωταθλημάτων της ΚΟΠ, σύμφωνα με το οποίο σε περίπτωση αποδοχής της ένστασης για αντικανονική συμμετοχή ποδοσφαιριστή "το εν αδίκω ευρισκόμενον Σωματείον μηδενίζεται ασχέτως του αποτελέσματος του αγώνος και ο αγών θεωρείται ως λήξας υπέρ του αντιπάλου Σωματείου με αποτέλεσμα 2-0".

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι, αν και στην ένσταση του Σωματείου "Ο Κέδρος" γίνεται επίκληση του άρθρου 20(1)(β) του Καταστατικού της ΚΟΠ, είναι φανερό ότι η ένσταση έγινε με βάση την υποπαράγραφο (δ) του άρθρου, σύμφωνα με την οποία η Δικαστική Επιτροπή "Εκδικάζει..... ενστάσεις κατά του κύρους αγώνος παραπεμπομένας αυτή υπό του Γενικού Γραμματέως της ΚΟΠ", οπότε "χωρεί έφεσις εις την Ανωτάτην Δικαστικήν Επιτροπήν Αθλητισμού του ΚΟΑ". Αν η παραπομπή του θέματος στη Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ αφορούσε παράβαση δυνάμει της υποπαράγραφου (β) του πιο πάνω άρθρου, της οποίας κακώς έγινε επίκληση στην ένσταση του Σωματείου "Ο Κέδρος", τότε δε θα χωρούσε έφεση στην ΑΔΕΑ.

Απ' όλα όμως τα ενώπιον της ΑΔΕΑ στοιχεία είναι φανερό ότι η περίπτωση αυτή εμπίπτει στην υποπαράγραφο (δ) και επομένως η ΑΔΕΑ έχει δικαιοδοσία να εκδικάσει την παρούσα έφεση.

Τα γεγονότα της υπόθεσης, τα οποία, όπως αναφέρεται και στην απόφαση της Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ, έγιναν παραδεχτά και από τις δυο πλευρές και καμιά άλλη μαρτυρία δεν προσάχθηκε, περιέχονται στην απόφαση της Δικαστικής Επιτροπής και είναι σε συντομία τα εξής:

Ο Διαιτητής στο 20ό λεπτό του δεύτερου ημιχρόνου, ύστερα από μια βίαιη και δυνατή σύγκρουση μεταξύ δύο αντιπάλων ποδοσφαιριστών προς διεκδίκηση της μπάλας και βλέποντας ότι το παιγνίδι άρχισε να ξεφεύγει από τα χέρια του, έδειξε κίτρινες κάρτες στους δυο αυτούς ποδοσφαιριστές, ώστε όπως αναφέρει στην έκθεσή του, Τεκμήριο 3 ενώπιον της Δικαστικής Επιτροπής, "να φέρω το παιγνίδι υπό τον έλεγχό μου". Ένας από τους δυο αυτούς ποδοσφαιριστές ήταν ο Σάββας Ομήρου της Ελλάς. Ενώ ο διαιτητής ήταν έτοιμος να σφυρίξει τη συνέχιση του αγώνα, ο επόπτης σήκωσε τη σημαία του, οπότε ο διαιτητής τον πλησίασε και ο επόπτης υπέδειξε σ' αυτόν πως προηγουμένως, από τις αρχές του πρώτου ημιχρόνου, είχε δείξει κίτρινη κάρτα στον ποδοσφαιριστή Ομήρου. Αφού ο διαιτητής βεβαιώθηκε για την ορθότητα της υπόδειξης του επόπτη, περιήλθε σε δίλημμα γιατί, όπως αναφέρει στην έκθεσή του, ο ποδοσφαιριστής αυτός έπρεπε σύμφωνα με τους Κανονισμούς του Ποδοσφαίρου να βγει εκτός αγωνιστικού χώρου. "Η συνείδηση μου όμως δε συμφωνούσε, διότι εάν πρόσεχα ότι είχε μια κίτρινη κάρτα δε θα του έδειχνα κόκκινη, διότι δεν είχε κάνει τίποτε που να σήκωνε κόκκινη κάρτα" και "έτσι αποφάσισα να συνεχίσω το παιγνίδι, μη λαμβάνοντας υπόψη τις δυο κάρτες που έδειξα ταυτοχρόνως".

Είναι φανερό από τα πιο πάνω ότι, όπως πολύ ορθά έκρινε και η Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ, ο διαιτητής δεν απέβαλε τον ποδοσφαιριστή της Ελλάς Σάββα Ομήρου.

Ο δικηγόρος κ Αριστοφάνης Γεωργίου, από μέρους του Σωματείου "Ο Κέδρος", αναφέρθηκε στους Κανονισμούς Παιδιδς της ΦΙΦΑ "Laws of the Game and Universal Guide for Referees" και συγκεκριμένα στον Κανονισμό XII, σύμφωνα με τον οποίο:

"Law XII . - Fouls and Misconduct

A Player shall be sent off the field of the play, if, in the opinion of the Referee, he:-

- (n) is guilty of violent conduct or serious foul-play;
- (o) uses foul or abusive language;
- (p) persists in misconduct after having received a caution."

Ο κ Γεωργίου υπέβαλε ότι στην προκειμένη περίπτωση ο διαιτητής, εφόσον είχε ήδη παρατηρήσει τον ποδοσφαιριστή Σάββα Ομήρου στο πρώτο ημίχρονο, δεν είχε μετά το επεισόδιο στο δεύτερο ημίχρονο διακριτική εξουσία, αλλά όφειλε να αποβάλει τον ποδοσφαιριστή αυτόν. Ο συνήγορος συνεχίζοντας υποστήριξε ότι, παρ' όλο που ο διαιτητής δεν απέβαλε τον ποδοσφαιριστή, εφόσον όφειλε να τον αποβάλει, η συμμετοχή αυτού κατέστη αντικανονική και με βάση το άρθρο 22(1)(β) των Κανονισμών Πρωταθλημάτων η ένσταση του Κέδρου έπρεπε να γίνει αποδεκτή από τη Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ.

Το άρθρο αυτό προβλέπει ότι:

22(1)(β) "Ένστασις κατά του κύρους ή του αποτελέσματος του αγώνος επιτρέπεται λόγω αντικανονικής συμμετοχής ποδοσφαιριστού συνεπεία παραβάσεως των σχετικών περί ποδοσφαιριστών διατάξεων των Γενικών Κανονισμών, των παρόντων, παντός ειδικού Κανονισμού, ή πάσης αποφάσεως της Οργανωτρίας του αγώνος ληφθείσης βάσει αυτών ή των παρόντων".

Ο συνήγορος του Σωματείου "Ελφά" κ Κλείτος Χατζηπίττας υπογράμμισε ότι με βάση τους Κανονισμούς Παιδιάς της ΦΙΦΑ ο διαιτητής είναι ο μόνος που αποφασίζει σ' ό,τι αφορά τη διεξαγωγή του αγώνα και περαιτέρω υποστήριξε ότι η συμμετοχή ενός ποδοσφαιριστή δύναται να θεωρηθεί ως αντικανονική μόνο από την αρχή του αγώνα καθώς επίσης και ύστερα από αποβολή του από το διαιτητή. Στην υπό κρίση περίπτωση ο συνήγορος υπέβαλε ότι δεν υπήρξε αντικανονική συμμετοχή εντός της έννοιας του άρθρου 22(1)(β) των Κανονισμών Πρωταθλημάτων.

Ο δικηγόρος κ Μιχαήλ Βασιλείου, από μέρους της ΚΟΠ, υπέβαλε ότι μια συμμετοχή, για να θεωρείται αντικανονική εντός της έννοιας του πιο πάνω άρθρου των Κανονισμών Πρωταθλημάτων, πρέπει να είναι εξ υπαρχής αντίθετη με τους Κανονισμούς περί ποδοσφαιριστών και είπε ότι, σε περίπτωση αποβολής ποδοσφαιριστή από το διαιτητή, ο τελευταίος έχει στη διάθεσή του άλλα μέσα για να εξαναγκάσει την έξοδο του ποδοσφαιριστή από τον αγωνιστικό χώρο.

Η ΑΔΕΑ εξέτασε με προσοχή την υπόθεση και έλαβε υπόψη τα όσα υποστήριξαν οι συνήγοροι των διαδίκων.

Όπως πολύ σωστά ανέφερε και η Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ στην απόφασή της, ο διαιτητής είναι το μόνο αρμόδιο πρόσωπο να διευθύνει έναν ποδοσφαιρικό αγώνα και οι αποφάσεις του πάνω σε θέματα γεγονότων σχετικά με τον αγώνα είναι τελεσίδικες. Οι Κανονισμοί Παιδιάς της ΦΙΦΑ ρητά προβλέπουν (Κανονισμός V) ότι:

"Law V. - Referees

His decision on points of fact connected with the play shall be final, so far as the result of the game is concerned".

Η ΑΔΕΑ παρατήρησε ότι οι Κανονισμοί Πρωταθλημάτων (άρθρο 22(1)) παρέχουν το δικαίωμα ένστασης κατά του κύρους ή αποτελέσματος αγώνα σε πέντε μόνο περιπτώσεις, δηλαδή,

- α) Λόγω αντικανονικότητας γηπέδου συνεπεία μη τηρήσεως των διατάξεων του άρθρου 13 των παρόντων Κανονισμών. Ενστάσεις του είδους αυτού δεν δικαιούνται όπως υποβάλωσιν αι έχουσαι την ιδιότητα του γηπεδούχου Σωματείου ομάδες και υποβάλλονται μόνον κατά του κύρους του αγώνος.
- β) Λόγω αντικανονικής συμμετοχής ποδοσφαιριστού συνεπεία παραβάσεως των σχετικών περί ποδοσφαιριστών διατάξεων των Γενικών Κανονισμών, των παρόντων, παντός ειδικού Κανονισμού ή πάσης αποφάσεως της Οργανωτριάς του αγώνος ληφθείσης βάσει αυτών ή των παρόντων.
.....
- γ) Λόγω πλαστοπροσωπείας ποδοσφαιριστού διαπιστωθείσης προ, κατά την διάρκεια ή μετά το τέλος του αγώνος αλλ' εν πάση περιπτώσει ουχί αργότερον των εβδομήκοντα δύο ωρών από της λήξεως τούτου.
.....
- δ) Λόγω αντικανονικής διακοπής αγώνος συνεπεία μη επαρκώς ητιολογημένης και συμφώνως προς τους Κανονισμούς Πρωταθλημάτων αποφάσεως του Διαιτητού.
- ε) Λόγω δωροδοκίας ή αποπείρας δωροδοκίας ποδοσφαιριστού, διαιτητού, επόπτου ή προπονητού."

Η ΑΔΕΑ περαιτέρω σημείωσε ότι το Καταστατικό της ΚΟΠ επέτρεπε άλλοτε ενστάσεις κατά του κύρους/αποτελέσματος αγώνα σε κάθε περίπτωση καταφανούς παράβασης των Κανονισμών Παιδιάς, υπό ορισμένες βέβαια προϋποθέσεις, η πρόνοια όμως αυτή αργότερα καταργήθηκε.

Όπως προκύπτει από τις πιο πάνω περιοριστικές διατάξεις στους Κανονισμούς Πρωταθλημάτων, η μόνη περίπτωση που πλημμελής απόφαση του διαιτητή συνιστά λόγο προσβολής του κύρους αγώνα είναι η "αντικανονική διακοπή του αγώνα", που αναφέρεται στην παράγραφο (δ) πιο πάνω.

Αν η μη αποβολή ποδοσφαιριστή από το διαιτητή κατά παράβαση των Κανονισμών Παιδιάς εθεωρείτο ως αντικανονική συμμετοχή για σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 22(1)(β) των Κανονισμών Πρωταθλημάτων, τότε ουσιαστικά θα συνεχιζόταν η ισχύς της παλιάς καταστατικής διάταξης που επέτρεπε γενικά την υποβολή ένστασης και την ακύρωση από τη Δικαστική Επιτροπή του αποτελέσματος ενός αγώνα λόγω καταφανούς παράβασης των Κανονισμών Παιδιάς, αντίθετα με την έκδηλη πρόθεση του Νομοθέτη (της Καταστατικής Συνέλευσης) που έχει καταργήσει την εν λόγω γενική διάταξη.

Η ΑΔΕΑ κρίνει ότι για σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 22(1)(β) των Κανονισμών Πρωταθλημάτων αντικανονική συμμετοχή ποδοσφαιριστή, που δύναται να οδηγήσει σε επέμβαση της Δικαστικής Επιτροπής και κατακύρωση του αγώνα, ασχέτως του αποτελέσματος, υπέρ του αντιπάλου Σωματείου με 2-0, είναι μόνο η συμμετοχή που είναι σαφώς αντίθετη με τις περί ποδοσφαιριστών Διατάξεις των Γενικών Κανονισμών, των Κανονισμών Πρωταθλημάτων, κάθε ειδικού Κανονισμού ή κάθε απόφασης της Οργανώτριας του αγώνα που λαμβάνεται βάσει αυτών και όχι η μη αποβολή ποδοσφαιριστή από το διαιτητή κατά παράβαση των Κανονισμών Παιδιάς της ΦΙΦΑ (Law V).

Ακόμα και σε περίπτωση που ο διαιτητής αποβάλλει έναν ποδοσφαιριστή από τον αγώνα, αν ο τελευταίος αρνηθεί να συμμορφωθεί και η συνέχιση του αγώνα παρά τις προσπάθειες του διαιτητή καθίσταται αδύνατη, η τέτοια περίπτωση δύναται να αντιμετωπιστεί με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 20(4)(δ) των Κανονισμών Πρωταθλημάτων, σύμφωνα με το οποίο ο αγώνας "θεωρείται απολεσθείς με τέρματα 0-2" εις βάρος της ομάδας στην οποία ανήκει ο ποδοσφαιριστής, του οποίου η αντιαθλητική διαγωγή υποχρέωσε το διαιτητή να διακόψει τον αγώνα.

Ενόψει της πιο πάνω ερμηνείας που η ΑΔΕΑ δίδει στον όρο "αντικανονική συμμετοχή ποδοσφαιριστή", είναι περιττό να εξεταστεί το κατά πόσον υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις της ενώπιόν μας περίπτωσης ο διαιτητής είχε υποχρέωση να αποβάλει ή όχι τον ποδοσφαιριστή Σάββα Ομήρου του Σωματείου "Εληά" Λυθροδόντα.

Συμπερασματικά, στην παρούσα υπόθεση εφόσον ο διαιτητής δεν απέβαλε τον ποδοσφαιριστή Σάββα Ομήρου από τον αγώνα, η συμμετοχή του δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αντικανονική για σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 22(1)(β) των Κανονισμών Πρωταθλημάτων και επομένως η ένσταση του Σωματείου "Ο Κέδρος" Κορμακίτη ορθά απορρίφθηκε από τη Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ.

Για τους πιο πάνω λόγους η έφεση απορρίπτεται και το παράβολο κατάσχεται.

Τίτος Φάνος

Αντιπρόεδρος

Τάσος Παπαδόπουλος

Μέλος

Αντώνης Δράκος

Μέλος